

Jordpåkastelse

Salme etter jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

En varm takk til deg som var sammen
med oss i dag. Familien

Forrettende prest: Ronald Mong
Organist: Gro Årvoll
Solist: Inger Lise Hope

Tor Henning Sørensen

* 17.11.1959 + 13.07.2022

Bisettelse
Høyland kirke
fredag 29. juli 2022

Salme

Alt ble med ett så stille, livet er helt forandret.
Døden har banket på vår dør og sorgen har fylt hvert rom.

Hvor det er tungt å miste en vi så høyt har elsket!
Å, hvilken tomhet over alt, vårt savn er så vondt og sårt.

Mange er våre tårer, her, blant de tusen spørsmål.
Gud, du som ser vår dype sorg, vi ber deg: vær du vår trøst!

Vær hos oss midt i savnet, omslutt oss med din godhet.
Gud, ta vår smerte i din hånd, så uro kan bli til fred.

Du som er trøstens kilde, la oss få tro i sorgen:
tro at vi alltid er hos deg, vår Herre i liv og død.

Minneord

Solosang

Forever young (Alphaville)

Skriftlesning og tale

Herrens bønn

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen.

Salme

Jeg er en seiler på livets hav,
På tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kurser gav,
Og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
Med livsens trær på de skjønne strande,
Hvor evig sol og sommer er.

I blant jeg seiler for medvinds bør
I andres kjølvann og følge
Som just lik meg denne reise gjør
Hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
Min dag så stille og blid henrinner,
Mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort,
Det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort
Det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
Når Jesus selv kommer innen borde,
Da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn
I ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelsers favn,
Han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
Mens ankret sakte og stille faller
I evighetens lyse land.